

[Arne Bjerregaard.]

ger, hvormed vi kan få medarbejderne til at være interesseret i at anbringe deres penge i den virksomhed, hvori de er ansat. Jeg må sige, at vi er særdeles positive over for, om vi kan finde en ordening. Jeg er bare ikke sikker på, at denne ordening er den helt rigtige.

På den anden side kan man, når hr. Camre er så direkte imod, næsten føle, at der måske er noget rigtigt i den. Hr. Camre mener, at der er for megen frivillighed, at der mangler solidaritet, og at der mangler en lovgivning om, at folk skal være solidariske. Kan folk i dette land da efterhånden ikke få lov til selv at udvikle deres solidaritet? Vi skal ikke lovgivningsmæssigt udvikle solidaritet, vi skal ikke dekrettere, at man skal have en fælles fond, så man kan bruge demokratiet til magtudfoldelse og styre kapitalen for vores kære medarbejdere, så de ikke selv kan få lov til at være med til at anbringe deres kapital, hvor de ønsker. Så over for det argument, som er fremført af hr. Camre, kan jeg altså næsten få større velvilighed over for det radikale forslag, hvor der dog er dette frivillighedsprincip, som vi går stærkt ind for. Først i det øjeblik menneskene frivilligt får lov til at udfolde sig og frivilligt får lov til at anbringe deres penge, hvor de ønsker, får de netop lyst til at være med.

Bl. a. derfor, men altså også fordi vi er interesseret i økonomisk demokrati på det grundlag, er vi positive og åbne over for at finde frem til former, der kan fremme medarbejdernes frivillige medleven og deres frivillige ansvarsstilling i deres erhvervsvirksomhed, altså i den virksomhed, hvor de arbejder. På den baggrund vil vi være med til at se velvilligt på forslaget her, og på om vi i fællesskab kan nå frem til former, hvor vi kan finde noget fornuftigt, som kan gøre medarbejderne interesseret i det selskab eller i den erhvervsvirksomhed, hvori de arbejder.

Knud Jespersen (DKP):

Der er sagt en del om det forslag til folketingsbeslutning, der ligger. Der er ikke sagt ret meget godt, og det er også rimeligt, for hvert forslag bør behandles efter dets pålydende. Når man kigger på det her, så kan

man se, at forslagsstillerne i høj grad har ladet sig fange af det, historien nu har afklaret, at der ikke bare for tusind år siden, men også i dag er to slags mennesker. Hvad er det for en underlig foragtelig måde at tale om frivillighedsprincipper på i en tid, hvor man har været med til at skære forbruget ned med 6 pct., altså skære levestandarden ned? Hvad er det, der skulle motivere, at man lavede to slags skatteregler, hvis man går ud fra det princip — og det troede jeg det radikale venstre gjorde, så naiv var jeg — at man skulle beskattes af det, man tjente, og at man ikke skulle betale skat for andre, men kun for sit eget vedkommende af den faktiske fortjeneste.

Forslaget har intet som helst med beskæftigelsesfremmende foranstaltninger at gøre. Intet. Hr. Camre sagde, at det passede ikke så godt med socialdemokratiets ØD-forslag, og jeg kan tilføje, at det passer heller ikke så godt med vores 6-punktsforslag, det har nemlig ikke nogen som helst relation til at få beskæftigelse sat i gang. En beskæftigelsesfremmende foranstaltning, det er en øjeblikkelig udvidelse af købekraften, og en sådan kunne det radikale venstre jo have stimuleret ved at appellere til arbejdsgiverne med henblik på at skabe denne større medarbejderlyst. Jeg tror nu, der er en meget stor lyst blandt arbejderne til at forsvare deres virksomheder. Altså kunne man imødekomme nogle af de rejste og beskedne krav.

Hvad der er sagt om kontrollen og planlægningen i forbindelse med dette lidt mærkværdige forslag, det skal jeg simpelt hen bare lade stå.

Nu har vi behandlet to forslag, som stammer fra den gamle regering, og det er sagt om det foreliggende forslag, at man kan vel næppe forvente fra hr. Camres side, at de radikale skal lave de socialdemokratiske forslag, men jeg må sige, at det bliver usædvanlig interessant, hvis vi sådan bytter om, idet socialdemokratiet går ind for venstres forslag, mens man tager afstand fra radikale forslag, fordi de ikke er lig med socialdemokratiets forslag.

Vi tager afstand fra det, fordi det er et dårligt forslag. Det gavner ingen; jeg tror end ikke, det gavner de radikale — måske var det meningen.